

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Joanna Lemańska (przewodniczący, sprawozdawca)
SSN Marek Dobrowolski
SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie o sygn. akt II AKzw (...)

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 16 czerwca 2021 r. na podstawie art. 430 § 1 w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm.)

pozostawia skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Dnia 10 marca 2021 r. M.J. złożył w Sądzie Apelacyjnym w (...) pismo w sprawie II AKzw (...) zatytułowane „Wniosek”. Pismo to zostało nadane do Sądu Najwyższego przez Sąd Apelacyjny w (...) 25 marca 2021 r.

Uzasadnienie pisma wskazuje, że stanowi ono skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, złożoną w trybie ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez

prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej zamiennie u.s.p.p.) – w sprawie toczącej się w Sądzie Apelacyjnym w (...) w przedmiocie zażalenia M.J. na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) i z 15 grudnia 2020 r. w sprawie II Akzw (...) o odmowie udzielenia przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

Skarżący domaga się w skardze m.in. zasądzenia na jego rzecz kwoty 80.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdy i cierpienia, jakie przechodzi on i jego rodzina w związku z „bagatelizowaniem i obojętnością” sędziego orzekającego w jego sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 u.s.p.p. strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla jej rozstrzygnięcia, albo trwa dłużej, niż to konieczne dla załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Stosownie do art. 4 ust. 2 u.s.p.p., jeżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym – właściwy do jej rozpoznania jest Sąd Najwyższy. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego oraz ponadto powinna zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania i przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie (art. 6 ust. 1 i 2 u.s.p.p.). W sprawach nieuregulowanych w ustawie o skardze na naruszenie prawa strony do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy (art. 8 ust. 2 u.s.p.p.).

Powołana ustawa w art. 2 ust. 1b wyłącza możliwość wniesienia przedmiotowej skargi w sprawach, o których mowa w art. 1 § 1 ustawy z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (t.j. Dz.U. 2021, poz. 53 ze zm.), chyba że dotyczą one obowiązku naprawienia szkody, zadośćuczynienia za doznaną

krzywdę lub nawiązki orzeczonej na rzecz pokrzywdzonego. Przepis, do którego odsyła art. 2 ust. 1b u.s.p.p. wymienia następujące postępowania: wykonywanie orzeczeń w postępowaniu karnym, w postępowaniu w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe i w postępowaniu w sprawach o wykroczenia oraz kar porządkowych i środków przymusu skutkujących pozbawieniem wolności.

Powyższe przepisy wykluczają zatem dopuszczalność wniesienia skargi na przewlekłość postępowania dotyczącego rozpoznania wniosku o udzielenie przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności, która to instytucja jest uregulowana przepisami kodeksu karnego wykonawczego. Taka sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie.

Niezależnie od powyższego należy podkreślić, że stosownie do art. 14 ust. 1 u.s.p.p. skarżący może wystąpić z nową skargą na przewlekłość postępowania w tej samej sprawie po upływie 12 miesięcy, a w postępowaniu przygotowawczym, w którym stosowane jest tymczasowe aresztowanie, oraz w sprawie egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego – po upływie 6 miesięcy, od daty wydania przez sąd orzeczenia, o którym mowa w art. 12 u.s.p.p.

Postanowieniem z 24 marca 2021 r. w sprawie I NSP 24/21 Sąd Najwyższy odrzucił analogiczną skargę M.J. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w (...) pod sygn. II AKzw (...) wniesionej pismem z 11 lutego 2021 r. Wobec tego nawet w przypadku, gdyby nie zachodziły podstawy do pozostawienia skargi M.J. w niniejszej sprawie bez rozpoznania, skarga ta podlegałaby odrzuceniu na podstawie art. 9 ust. 2 w zw. z art. 14 ust. 2 u.s.p.p.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy pozostawił skargę bez rozpoznania na podstawie art. 430 § 1 w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p.